

NLB SKLADI, UPRAVLJANJE PREMOŽENJA, D.O.O.

Shema zunajsodnega reševanja sporov

FEBRUAR 2014

KAZALO:

ZUNAJSDNO REŠEVANJE SPOROV	1
1. NAZIV IN SEDEŽ RAZSODIŠČA ZA ZUNAJSDNO REŠEVANJE SPOROV MED VLAGATELJI V PODSKLADE KROVNEGA SKLADA OZIROMA NEPROFESIONALNIMI STRANKAMI, S KATERIMI JE DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE V POGODBENEM RAZMERJU V ZVEZI S STORITVAMI GOSPODARJENJA S FINANČNIMI INSTRUMENTI, TER DRUŽBO ZA UPRAVLJANJE IN DRUGIMI PONUDNIKI STORITEV UPRAVLJANJA INVESTICIJSKIH SKLADOV OZIROMA INVESTICIJSKIH STORITEV, KI JIH JE DRUŽBA POBLASTILA ZA OPRAVLJANJE POSAMEZNE STORITVE:.....	1
2. OKOLIŠČINE, V KATERIH LAHKO PRIDE DO ZUNAJSDNEGA REŠEVANJA SPOROV:.....	1
3. ELEMENTI SHEME ZUNAJSDNEGA REŠEVANJA SPOROV:	1

ZUNAJSDNO REŠEVANJE SPOROV

- 1. Naziv in sedež razsodišča za zunajsodno reševanje sporov med vlagatelji v podsklade krovnega sklada oziroma neprofesionalnimi strankami, s katerimi je družba za upravljanje v pogodbenem razmerju v zvezi s storitvami gospodarjenja s finančnimi instrumenti, ter družbo za upravljanje in drugimi ponudniki storitev upravljanja investicijskih skladov oziroma investicijskih storitev, ki jih je družba pooblastila za opravljanje posamezne storitve:**

Arbitraža Združenja družb za upravljanje investicijskih skladov – GIZ, Čufarjeva 5, 1000 Ljubljana.

- 2. Okoliščine, v katerih lahko pride do zunajsodnega reševanja sporov:**

Vsako nesoglasje, spor ali zahtevek, ki izvira iz odnosa med družbo za upravljanje in drugimi ponudniki storitev upravljanja investicijskih skladov oziroma investicijskih storitev, ki jih je družba pooblastila za opravljanje posamezne storitve, na eni strani ter vlagatelji v investicijske sklade, ki jih družba upravlja, oziroma neprofesionalnimi strankami, s katerimi je družba v pogodbenem razmerju v zvezi s storitvami gospodarjenja s finančnimi instrumenti, na drugi strani, ki ga stranki ne bi uspešno rešili s pogajanjem (v nadaljevanju: spori), se bo reševal pred Arbitražo Združenja družb za upravljanje investicijskih skladov – GIZ (v nadaljevanju: arbitraža).

- 3. Elementi sheme zunajsodnega reševanja sporov:**

Splošno

Spori pred arbitražo se rešujejo bodisi v posredovalnem bodisi v arbitražnem postopku. Posredovalni in arbitražni postopek določajo Pravila arbitraže (v nadaljevanju: Pravila). Če Pravila kakšnega posameznega vprašanja ne urejajo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja arbitražo.

Arbitre imenuje upravni odbor Združenja družba za upravljanje – GIZ (v nadaljevanju: ZDU-GIZ). Za arbitra je lahko imenovana fizična oseba, ki se je kot strokovnjak izkazala na področju prava, ekonomije ali financ. Mandat arbitrov traja štiri leta. Arbitri odločajo v senatu treh arbitrov (v nadaljevanju: senat). Vsaka stranka izbere svojega arbitra - člana, ta dva pa izbereta arbitra - predsednika senata. Za predsednika senata je lahko imenovan arbiter, ki ima opravljen pravniški državni izpit. Če se stranki o tem posebej dogovorita, lahko o sporu odloča arbiter posameznik.

Arbitraža ima sekretarja, ki skrbi za nemoteno in tekoče delo senatov arbitraže ter predsednikom senatov pri samem delu. Sekretar ima dva namestnika. Arbitražo predstavlja in zastopa sekretar. Sekretarja arbitraže in njegova namestnika imenuje in razreši upravni odbor združenja.

Posredovanje

Posredovanje je zaželena oblika reševanja sporov. Vsak spor iz pristojnosti arbitraže se lahko predloži v posredovanje posredniku posamezniku. Posredovalni postopek se začne in izpelje pred arbitražo na predlog stranke. Predlog za začetek posredovalnega postopka vložijo stranka, ki želi posredovanje pred arbitražo v obliki zahteve za posredovanje. V tej zgoščeno opiše vsa pomembna dejstva in okoliščine spora ter namen zahteve za posredovanje. Zahtevi za posredovanje je stranka dolžna priložiti dokazilo o vplačilu zneska, ki predstavlja predpogoj za začetek postopka posredovanja v skladu s tarifo arbitraže.

Po prejemu zahteve iz prejšnjega odstavka sekretar arbitraže pozove nasprotno stranko, da se o zahtevi izjasni v roku petnajstih dni. Če nasprotna stranka posredovalnemu postopku nasprotuje oziroma se v postavljenem roku o zahtevi ne izreče, se šteje, da posredovalni postopek ni uspel ter o tem sekretar arbitraže obvesti stranko, ki je zahtevo za posredovanje vložila.

Če se nasprotna stranka s postopkom posredovanja strinja in stranki sporazumno ne predlagata drugače, imenuje posrednika sekretar arbitraže. Za posrednik je lahko imenovan arbiter, ki ima opravljen pravniški državni izpit. Posrednik pozove stranki, da v določenem roku postavita svoje navedbe, trditve in dokaze. Posrednik vodi celoten postopek od svojega imenovanja dalje po lastni presoji, upoštevaje načela nepristranskosti, enakosti, pravičnosti in zaupnosti.

Postopek posredovanja je končan, ko posrednik ugotovi, da je stanje stvari v zadostni meri razčiščeno ter sestavi pisni predlog poravnave in pozove stranke, da ga podpišejo skupaj z njim. Stranke lahko zahtevajo, da poravnava izide v obliki arbitražne odločbe.

Posredovalni postopek se konča:

- ko stranki podpišeta poravnavo oziroma ko izide odločba arbitraže;
- ko posrednik pisno sporoči sekretarju arbitraže, da postopek posredovanja ni uspel;
- ko katerakoli od strank postopka obvesti posrednika, da ne želi nadaljevati postopka.

Posredovalni postopek je zaupne narave, kar je dolžan spoštovati vsakdo, kdor v njem kakorkoli sodeluje. Če se stranke ne uspejo poravnati, se šteje, da posredovalni postopek ni uspel. Izjave strank, ki so podane v neuspelem posredovalnem postopku v isti zadevi med istima strankama za morebitni postopek pred arbitražo, se štejejo za neobstoječe, razen če se stranke ne dogovorijo drugače. Posrednik ne more nastopati kot arbiter, zastopnik, svetovalec, pooblaščenec, priča, izvedenec ali kako drugače, v sodnem, upravnem ali arbitražnem postopku v sporu, ki se nanaša na spor, ki je bil predmet poravnalnega postopka, razen če se stranke ne dogovorijo drugače.

Arbitraža

Arbitri odločajo v senatu treh arbitrov (v nadaljevanju: senat). Če se stranki o tem posebej dogovorita, lahko o sporu odloča arbiter posameznik.

Postopek pred arbitražo je kontradiktoren ter poteka na nejavni obravnavi. Delo arbitraže je do izdaje končne odločbe zaupne narave, kar je dolžan spoštovati vsakdo, ki v njej kakorkoli sodeluje.

Postopek pred arbitražo se začne s tožbo. Za začetek postopka pred arbitražo se šteje dan, ko arbitraža prejme tožbo. Tožba mora vsebovati: zahtevo, da se spor predloži arbitraži, imena in naslove strank in njihovih morebitnih pooblaščenec, določen zahtev glede glavne stvari in stranskih terjatev, vrednost spora, če se zahtev glasi na denarno terjatev, dejstva, na katere tožnik opira zahtev in dokaze za ugotovitev teh dejstev, navedbo oziroma dokaz, da je bila dogovorjena pristojnost arbitraže, izjavo o izbiri arbitra (priimek, ime in naslov arbitra) oziroma predlog o izbiri arbitra posameznika. Tožbo in druge vloge, listine in dopise je treba arbitraži odstaviti v potrebnem številu izvodov: za arbitražo, nasprotno stranko in vsakega arbitra. Če tožba ne vsebuje vseh elementov iz tega odstavka, sekretar arbitraže pozove tožečo stranko, naj jo v roku petnajstih dni dopolni ali popravi.

Po prejemu popolne tožbe sekretar arbitraže pošlje tožbo skupaj s prilogami tožencu v odgovor. Toženec lahko v roku petnajstih dni od prejema tožbe poda odgovor na tožbo. Na predlog tožene stranke lahko sekretar arbitraže rok za odgovor na tožbo podaljša, če so za to upravičeni razlogi. Odgovor na tožbo mora vsebovati bistvene podatke, ki omogočajo hitro in popolno rešitev spora. Tožena stranka v odgovoru na tožbo hkrati tudi imenuje arbitra z liste arbitrov, oziroma v roku za odgovor na tožbo ugovarja pristojnosti arbitraže. Nasprotno tožbo lahko toženec vložil hkrati z odgovorom na tožbo v roku za odgovor na tožbo (petnajstih dni) pod pogoji, ki jih določa zakon o pravnem postopku (v nadaljevanju: ZPP). Sekretar v tem primeru postopa, kot da je vložena tožba. Toženec po nasprotni tožbi ima pravice toženca iz 13. člena Pravil.

Če med strankama na prvi pogled (prima facie) ne obstaja nikakršen dogovor o pristojnosti arbitraže, sekretar arbitraže o tem obvesti tožnika. Če sekretar arbitraže ugotovi, da na prvi pogled dogovor o arbitraži obstaja, o tem obvesti stranke ter se postopek nadaljuje.

Če so se stranke s pisno pogodbo ali kako drugače, na primer s pristopom k pravilom upravljanja vzajemnih skladov, dogovorile za pristojnost arbitraže, se šteje, da so s tem privolile v uporabo določb Pravil. Neaktivnost oziroma molk tožene stranke ni ovira, da se postopek pred arbitražo ne bi začel in končal pod pogojem, da je dogovor o arbitraži veljaven. Ugovor ničnosti, neobstoja ali neveljavnosti pogodbe, v kateri je vsebovan dogovor o arbitraži, ni ovira, da o obstoju ali neobstoju dogovora o arbitraži ne bi odločil senat.

Vsaka stranka je dolžna v tožbi oziroma v odgovoru na tožbo v sporni zadevi imenovati arbitra s seznama arbitrov. Če ena od strank ne imenuje arbitra, ga zanjo imenuje sodišče. Predsednika senata imenujeta izbrana arbitra. Če se arbitra ne moreta dogovoriti v roku, ki jima ga postavi sekretar arbitraže, potem imenuje predsednika senata sodišče.

Vsak arbiter, ki je imenovan v senat, je pri sprejemanju odločitev in odločanju v sporni zadevi neodvisen. Vsak arbiter mora vse od obvestila o imenovanju pa do konca postopka pred arbitražo paziti na dejstva in okoliščine, ki bi utegnile vplivati na njegovo nepristranskost. O vsaki okoliščini oziroma dejstvu, ki lahko vpliva na nepristranskost odločanja, mora arbiter nemudoma obvestiti sekretarja arbitraže, ta pa stranke postopka, da v postavljenem roku posredujejo morebitne pripombe.

Zahtevo za izključitev arbitra mora stranka obrazloženo in pisno posredovati sekretarju arbitraže, in sicer v roku petnajstih dni od dneva, ko je izvedela za imenovanje arbitra, oziroma najkasneje v roku petnajstih dni od trenutka, ko izve za okoliščine ali dejstva, na katera opira svojo zahtevo. Če stranka zamudi roke iz prejšnjega stavka, se zahteva za izključitev arbitra zavrže. O zahtevi za izključitev arbitra oziroma v primeru obstoja dejstev in okoliščin iz drugega stavka prejšnjega odstavka odloči senat v celotni sestavi, vključno z arbitrom, katerega izločitev se zahteva, o zahtevi za izključitev arbitra posameznika pa odloči arbiter posameznik iz drugega odstavka 4. člena Pravil, ki ga določi sekretar arbitraže. Če stranka z zahtevo za izločitev ne uspe, lahko v 30 dneh, odkar je bila seznanjena z odločitvijo, zahteva, da o izločitvi odloči sodišče. Zoper odločitev sodišča ni pritožbe. Dokler sodišče ne odloči, sme arbitražni senat, vključno z arbitrom, čigar izločitev se zahteva, nadaljevati z arbitražnim postopkom in izdati arbitražno odločbo. Odločitev o izključitvi arbitra se v obliki sklepa pošlje strankam ter arbitru, na katerega se sklep nanaša. Sklep ne potrebuje obrazložitve.

Stroški posredovalnega postopka in arbitraže

Pogoj za začetek posredovalnega postopka je popolno plačilo pologa, ki ga določi sekretar arbitraže na podlagi tarife arbitraže. Polog lahko vplača tudi samo ena od strank, pri čemer se vplačani polog šteje za stroške postopka in deli usodo dokončne razdelitve stroškov postopka med stranke. Če plačani polog ne zadostuje za dokončanje postopka, se stranke pozovejo, da vplačajo dodatna sredstva. Dodatna sredstva se štejejo za polog in zanje veljajo vsa pravila, ki se uporabljajo glede prvega pologa. Stranke nosijo stroške posredovalnega postopka po enakih delih, razen če poravnava ali odločba arbitraže ne določata drugače.

Sekretar arbitraže na podlagi predloženih zahtevkov določi znesek pologa, ki bo pokrival stroške postopka pred arbitražo v skladu z vsakokrat veljavno tarifo. Sekretar arbitraže lahko pogojuje potek oziroma nadaljevanje postopka s plačilom celotnega ali delnega pologa arbitraži. Polog plačajo stranke praviloma v enakih delih, lahko pa tudi vsaka stranka plača celoten polog, ki ga določi sekretar, če nasprotna stranka ne plača svojega dela. Tako plačani polog se šteje za stroške postopka ter se po splošnih načelih uspeha oziroma krivde po koncu postopka obračuna strankam postopka pred arbitražo. Če polog ni plačan v roku petnajstih dni od poziva stranke s strani sekretarja k plačilu, se šteje tožba oziroma nasprotna tožba za umaknjeno.

Med stroške postopka pred arbitražo se štejejo zlasti honorarji arbitrov, administrativni stroški arbitraže, stroški in izvedenine izvedencev, prič, strank postopka ter plačilo njihovih pooblaščenecv. O

stroških postopka odloči hkrati z odločbo o glavni stvari senat, ki odloča ter določi, katera stranka plača oziroma v kakšnem razmerju stranke plačajo stroške postopka.

Izdaja odločbe

Odločba arbitraže se šteje za izdano, ko jo podpišejo vsi člani senata.

Rok za izdajo odločbe je trideset dni po končani glavni obravnavi.

Vročitev odločbe strankam

Ko je odločba izdana, jo sekretar arbitraže pošlje strankam. Sekretar lahko pogojuje vročitev odločbe s tem, da mora stranka pred vročitvijo poravnati njej pripadajoče stroške postopka v znesku, določenem v končni odločbi.

Stranke postopka pred arbitražo se zavežejo, da bodo dokončno odločbo arbitraže upoštevale ter jo izvršile. Na odločitev arbitraže ni pritožbe, razen izpodbojne tožbe pred sodiščem v primerih, ki jih določa zakon o arbitraži.